

اصالت فرهنگی در کالبد خط و رنگ

عکس: ماهور زهرایی

محمد هادی فدوی، متولد ۱۳۳۸، نقاش، طراح صحنه و لباس (سینما و تلویزیون)

در نمایشگاه‌های نقاشی بسیاری تاکنون شرکت کرده است:

- نمایشگاه آثار طوماری (رنگ روغن)، گالری نشر کارنامه ۱۳۸۲

- نمایشگاه‌های آثار طوماری (رنگ روغن) گالری پاسارگاد با همکاری W.F.P

(برنامه جهانی غذا) در سال‌های ۱۳۸۵ و ۱۳۸۶

- شرکت در اکسیو صبا، ۱۳۸۷

- نمایشگاه انفرادی در گالری نار، ۱۳۸۸

- شرکت در نمایشگاه بزرگ آثار هنری تهران (Art Expo) ۱۳۸۷

- شرکت در نمایشگاه بزرگ «آرت-اکسیو مهر»، ۱۳۸۳، تالار وحدت

- شرکت در هفتمین بی‌ینال ملی ایران، ۱۳۸۶ (هنرمند مدعو)

محمد هادی فدوی، هم‌اکنون ضمن پیگیری و استمرار فعالیت‌های نقاشانه خود،

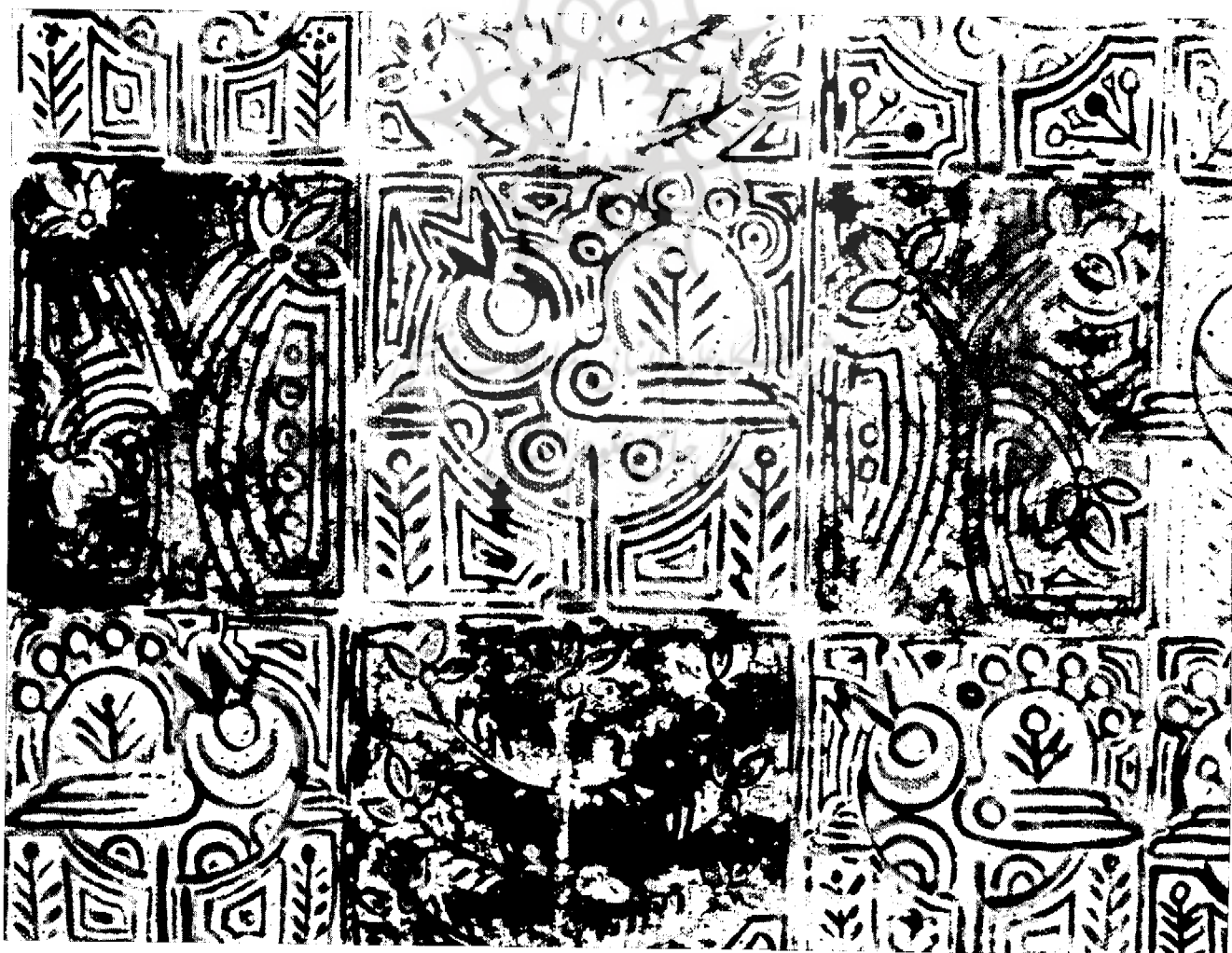
طراح صحنه و لباس آخرین سریال تلویزیونی کیومرث پوراحمد به نام «برانتز باز»

نیز هست.

دغدغه و دلمشغولی اصلی این طراح صحنه و لباس، در واقع هنر نقاشی است،

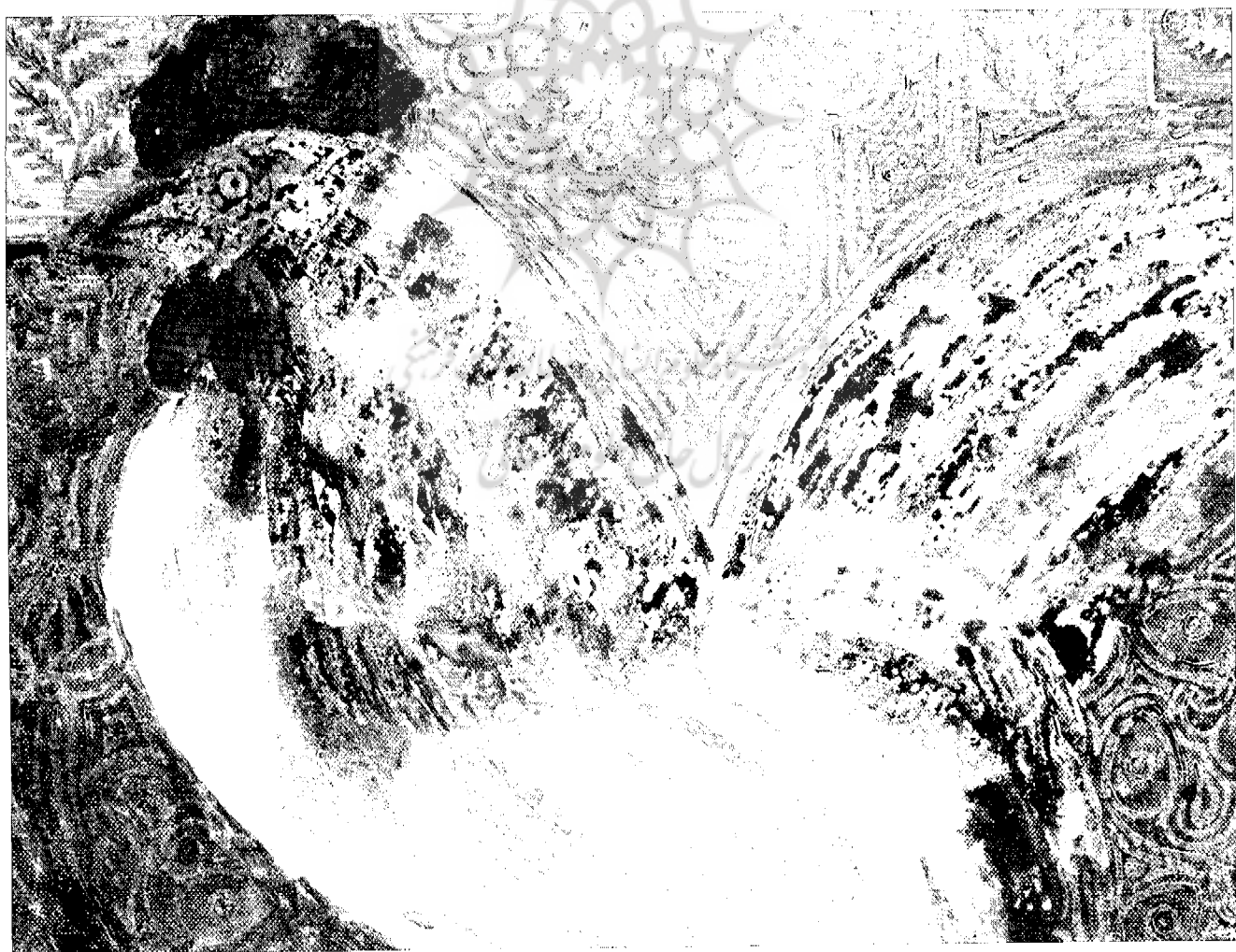
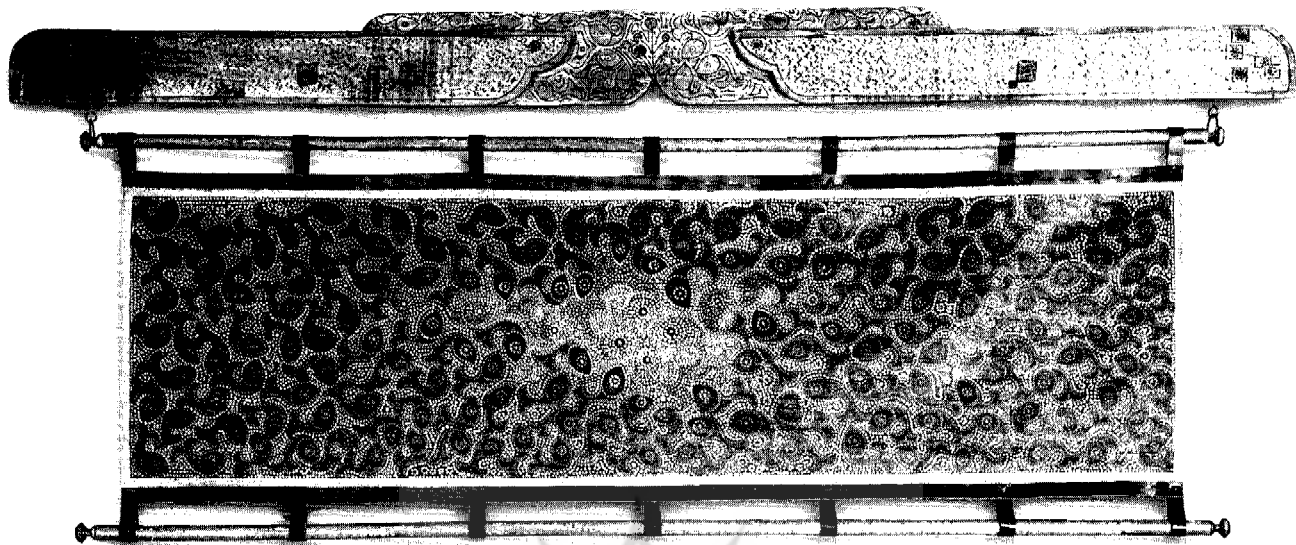
هرچند که رشته ادبیات را در دانشگاه نیمه رها کرد تا به نقاشی بپردازد، اما عدد

هنرها

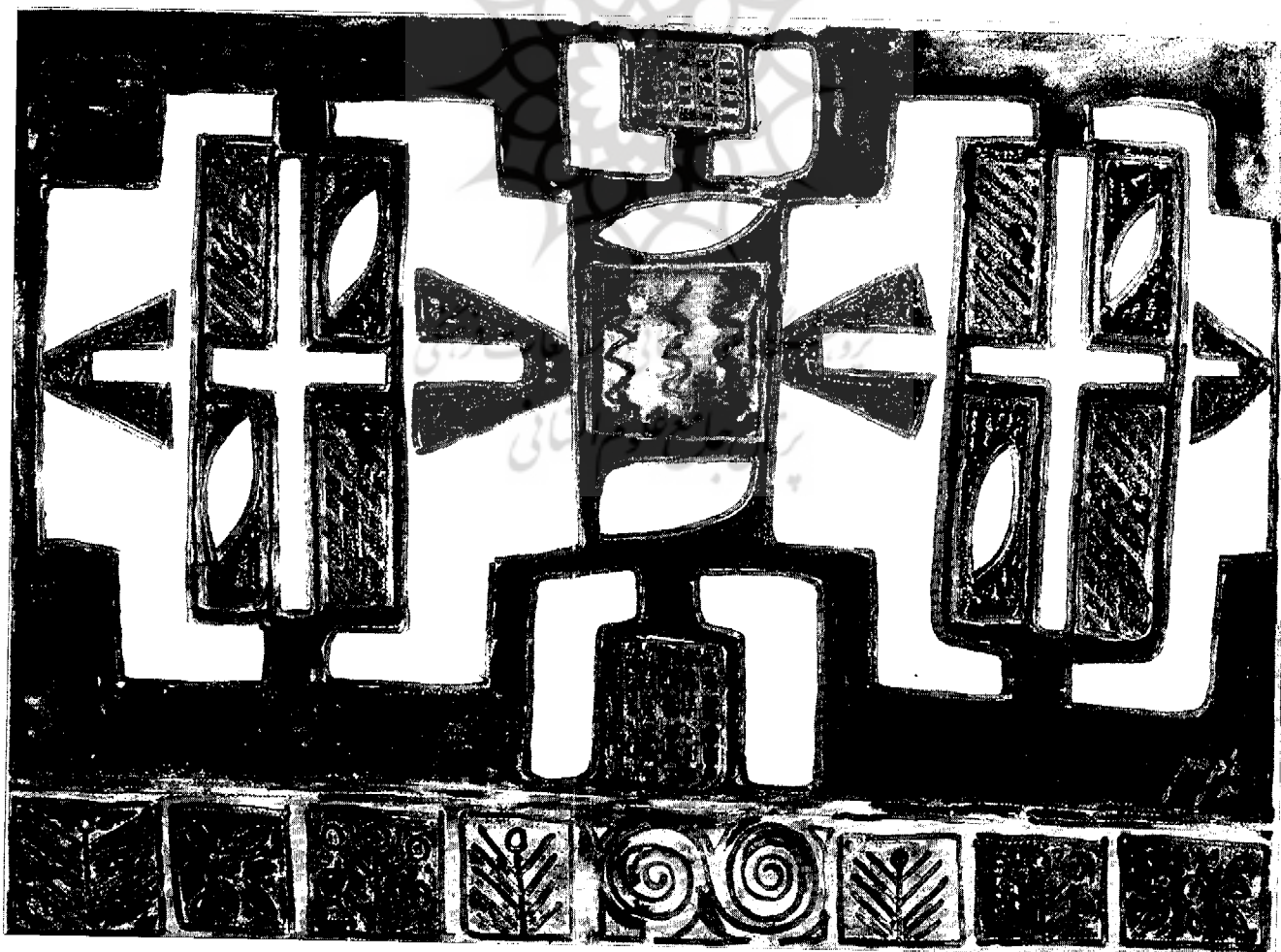
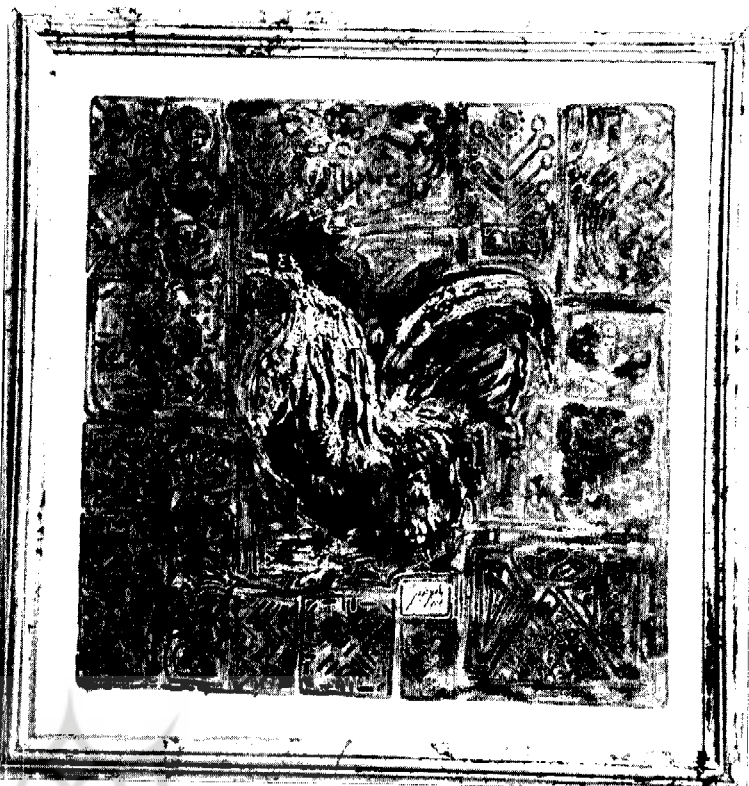
شب؛ با سیروس مقدم در سریال‌های «وکیل»، «دریانی‌ها» و «پرواز در حباب»، با غلامرضا رضانی در سریال «گالری ۹»، با کیومرث پوراحمد در سریال «گل‌بخ» با مهرداد خوشبخت در سریال «پرونده مختومه نیست» همکاری داشته است. اما

زیادی او را صرفاً به‌عنوان طراح صحنه و لباس در سینما و تلویزیون می‌شناسند. فدوی در طراحی صحنه و لباس، تاکنون با ابراهیم حاتمی‌کیا در سریال «خاک سرخ»؛ با داریوش فرهنگ در سریال‌های «تولد یک دیگرم»، «طلسم‌شدگان» و «راه

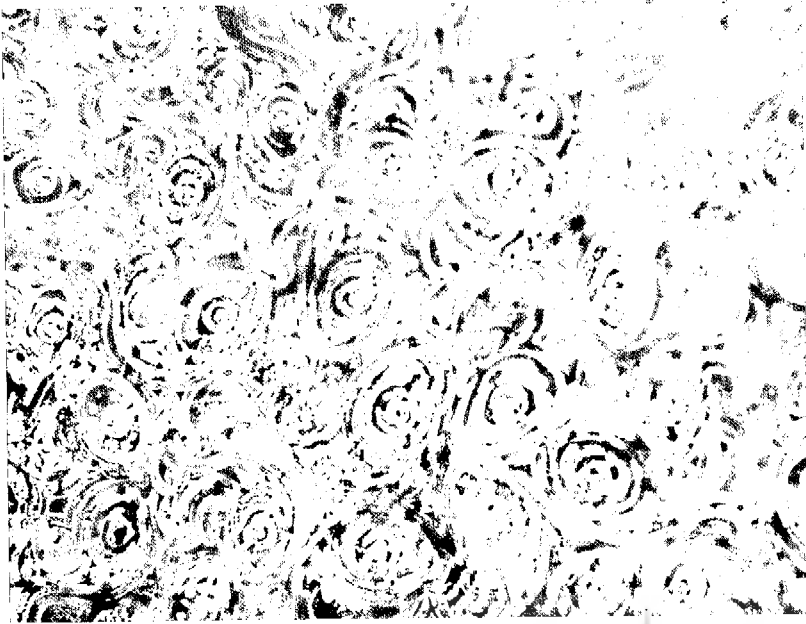
در بررسی چهره دیگر این هنرمند به عنوان نقاش می‌توان گفت، استفاده از منابع غنی و گونه‌گون هنر ایرانی که بی‌تردید در زمره سرمایه‌های هنری در تمدن بشری است، به آثار او وقار و وجهه‌ای درخور تأمل بخشیده است.

محمدهادی فدوی در آثار خود، هم به محوریت موازین تثبیت شده و کهن نظر دارد و هم به پردازش مدرن آثار خود توجه لازم را نشان می‌دهد. فدوی، میراث هنر ایرانی را عمیقاً درک کرده و به آگاهی درون خود تبدیل کرده است. چنین درکی از هنر و فرهنگ ایرانی کار ساده‌ای نیست، هرچند از دهه چهل به این‌سو، تجربه‌گری‌ها و کوشش‌های بسیاری از سوی هنرمندان طراز اول ایرانی در این سیاق به کار گرفته شده است، به‌طوری که می‌توان گفت، هم‌اکنون پیشرفت‌های بسیاری در انطباق هنر ملی ایرانی و ذائقه جهانی به‌دست آمده است. با این توضیح می‌خواهم بگویم آثار محمدهادی فدوی از بطن فرهنگ ایرانی سربرآورده و در سطحی ارائه می‌شود که می‌تواند موجب پیوند میان فرهنگ غنی ایرانی و سایر فرهنگ‌ها شود. در دو قرن اخیر، آثار هنری موجود در کتب، سنگ‌نبشته‌ها، دیوارنگاره‌ها، کنده‌کاری‌ها، ظروف، سفال‌ها، گلیم و قالی، گل و مرغ، نگارگری، مرقع‌ها و قطعه‌ها، به‌تدریج توجه هنرمندان را به‌خود

جلب کرده است. طی این مدت، شاهد انتقال موتیف‌های ایرانی با اسلامی از هر جای این تاریخ بی‌رومی نقاشان بوده‌ایم. اما تا عصر صفوی، نقاش و تصویر در هنر ایرانی، جنبه کاربردی داشته و هرگز ناپلوی نقاشی مثل اروپائیان به معنایی که امروزه می‌شناسیم، نداشته‌ایم. از صفویه به این‌سو، شیوه فرنگی‌سازی یا همان نقاشی با رنگ و روغن بر روی بوم که در آن زمان عمدتاً با استیل طبیعت‌گرایی مشهور می‌شد، در ایران رایج شد. لذا، در یک قرن گذشته، ما شاهد ترویج و ترفیع هرچه ایرانی‌تر شیوه فرنگی‌سازی در نقاشی معاصر ایران هستیم.

هرچند که آثار محمدهادی فدوی به‌طور مستقیم ریشه در فرنگی‌سازی ندارد، اما از تجدد برگرفته از سنت فرنگی‌سازی تغذیه می‌شود. با این باور، باید گفت فدوی دنباله‌رو مدرنیست‌هایی است که بعد از جنگ دوم جهانی و با تأسیس هنرکده هنرهای زیبا در سال ۱۳۱۹ در هنر معاصر ما مطرح شدند. از آن زمان به این‌سو، هنرمندان متجدد ایرانی همان قدر که به یافته‌های روز جهان اهمیت می‌دادند.

ساختاری متنوع، بدون سکون اما سرساز از تکرار (یکی از تمهیدات هنر ایرانی)، چیزی از جهان پرنقش و نگار هنر ایرانی را در سازهایی نوین برپا می‌دارند. در این پرده‌ها که مهر و نشان هنر ایرانی را برپیشانی خود دارند، می‌توان ردّ پا و امضای اختصاصی محمدهادی فدوی را نیز به روشنی دریافت کرد. نظم ریاضی و فضای هندسی مستقر در آثار فدوی، با چنان اجزاهایی، نرم و روان و متعطف شده‌اند که نظم ریاضی آن‌ها در ملایمت تکنیکی‌شان ذوب شده و با احساس هنری آمیخته شده است.

• جنگ نقاشی گردون احمدرضا دلوند، ۱۳۷۰

ارزش‌های هنر ملی را نیز مورد توجه قرار دادند و با تأسیس انلیه‌ها، گالری‌ها، انجمن‌هایی از قبیل «خروس جنگی»، جوانان مدرنیست را به سمت خود و تجربه‌های ریشه‌دار اما مدرن سوق می‌دادند.

محمدهادی فدوی به جست‌وجوی پیوندی خلاق میان زیبایی‌شناسی هنر ایرانی و درک مدرن از هنر نقاشی، سال‌هاست که از مون و خطا می‌کند. حاصل آن‌که، آثار این هنرمند، ضمن حفظ اصالت فرهنگی خود، ظرافت بسیاری برای گفت‌و شنود میان فرهنگ‌های مختلف با فرهنگ ایرانی را در ذات خود دارند. در آثار فدوی، عناصر تصویری به طرز ساده، موج‌آلود، پیوسته و بدون تصع در

